

кы-тѣ онѣзи мысли, ный можемъ да прѣдстави-
вимъ това като буквално-то значеніе на
думы-тѣ на Спасителя нашего къмъ Никодима.
Новорожденіе-то, или рожденіе-то изново е
съобразяваніе животъ-тѣ и дѣла-та на чело-
вѣка чрѣзъ силъ-тѣ на Духа Святаго, съсъ
законы-тѣ на Христово-то царство. То е
промѣненіе вѣрноподанство-то отъ единъ
господарь на другъ. То е това че чело-
вѣкъ-тѣ който е слугувалъ на царство-то на
този святъ, натурализирва ся (пріима ся въ
гражданскы права) и слугува на царство-то
Божіе или, каго ся придържамы силно у фигу-
рѣ-тѣ за рожденіе-то отъ горѣ, главна-та
мысль на Спасителя нашего може да ся прѣдстави
така: Духъ Святой, ако ся пріемне въ душѣ-тѣ
и ако ся любезно държи тамъ, поражда единъ новъ
и божественъ животъ, който относѣ ся раз-
вива, и който ся проявлява, чрѣзъ чувстви-
тельность-тѣ, разумъ-тѣ и волѣ-тѣ. Разны-тѣ
условія изразени чрѣзъ думы-тѣ “обращеніе”
“оправданіе,” и “освященіе” почнуватъ въ
сѣщѣ-тѣ минутѣ. По дѣло-то не достига
свое-то усъвършенствованіе до когато вет-
хый-тѣ чело-вѣкъ не отстѣпи съвършенно на
новый-тѣ, до когато чело-вѣкъ не стани дѣй-
ствително и жизнено ново създаніе. Тогова
то ся нарича съвършенно освященіе. Каква
ужда иматъ списатели-тѣ да помрачаватъ
такъвъ единъ простъ прѣдмѣтъ?